

สื่อสียงวาสน

ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๘๖ ประจำวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑

ระบบ "ดูแล" หรือ ระบบ "แฉ" นักเรียน...

"ลูกคุณไม่มาโรงเรียนเกือบสองสัปดาห์แล้ว ภายในวันนี้คุณต้องพาคุณมาพบผู้อำนวยการ ไม่งั้นจะหมดสิทธิ์สอบ..."

ผมได้รับโทรศัพท์จากครูที่ปรึกษาของลูกสาว ตอนประมาณตีห้าครึ่งของวันหนึ่งด้วยความมึนงง โดยที่คิดในใจว่าลูกเราไปโรงเรียนทุกวันนี้มาแล้วทำไมครูมาบอกแบบนี้

ผมกับลูกไปถึงโรงเรียนก่อนเก้าโมงเล็กน้อย ครูที่นั่งรอที่บริเวณห้องธุรการ แล้วต่อมาก็ให้ย้ายไปที่ห้องพักครูเพื่อพูดคุยแก้ปัญหาเกี่ยวกับครู เพราะผู้อำนวยการไม่วาง

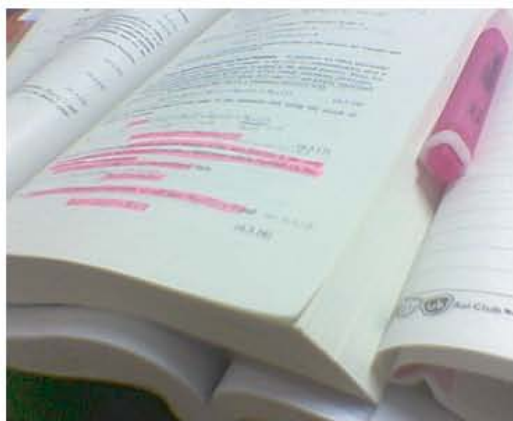
ครูเริ่มจากการถามผมว่า "ไม่รู้หรือว่าลูกไม่ได้มาโรงเรียน"

ผมบอกให้ลูกสาวที่อยู่ชั้น ม.๖ อธิบายเรื่องราวทั้งหมด เพราะตัวเองก็ไม่ทราบเรื่อง

สรุปเรื่องโดยรวมก็พบว่า ลูกสาวมักแต่งกายผิดระเบียบเล็กน้อยๆ เช่น ไม่มีมัดผม คิงกระโปรงสูง ขอบเสื้อดูง่าสูงๆ เป็นประจำ แล้วก็มักถูกตักเตือนจากครู และได้บอกคุณลักษณะไม่พึงประสงค์ ต้องไปหาอาจารย์ทุกเช้า

บ่อยครั้งที่ถูกครูยกให้เป็น "ตัวอย่าง" โดยให้ยื่นที่หน้าประตูรั้วโรงเรียน หน้าห้อง หรือหน้าเสาธง

เป็นแบบนี้บ่อยๆ เจ้า ลูกสาวก็ซัดเมื่อ วันหนึ่งมีเพื่อนชวนโดดเรียนไปเล่นเกมที่ร้านในตลาด แล้วก็ติดใจเล่นทั้งวัน วันต่อๆ มาก็ไปเล่นเรื่อยๆ โดยตอนเช้าออกจากบ้านก็ไปร้านเกม พอได้เวลาเลิกเรียนก็กลับบ้านทำแบบนี้อยู่เกือบ ๑๐ วัน ครูถึงได้ถูกโทรมาหาผม

สุดท้ายของการพูดคุยก็รับปากกันว่าจะพยายามไม่ให้เกิดเรื่องราวแบบนี้ขึ้นอีก

การพูดคุยประมาณชั่วโมงครึ่งของวันนั้น มีเรื่องราวมากมายระหว่างครู ลูกสาว และพ่ออย่างผม แต่ผมออกจะติดใจ "กระบวนการ" เพื่อแก้ไขปัญหานักเรียนของครูอยู่น้อย อาทิ

ทำไมครูมาบอกตอนเกือบสองอาทิตย์ที่นักเรียนขาดเรียนโดยไม่ทราบสาเหตุ ลักสองสามวันก็น่าจะผิดสังเกตแล้ว ก็ควรทำอะไรสักอย่างได้แล้วไหม ทำไมครูต้องทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองรู้สึกวุ่นวายเรื่องมันน่ากลัวยิ่งขึ้นในประโยคบอกเล่าที่ว่า "...ต้องมาพบผู้อำนวยการในวันนี้..."

จริงๆแล้วแม้การโดดเรียนจะเป็นเรื่องใหญ่ แต่บอกกันด้วยคำอื่นก็น่าจะได้ เพราะแค่รู้ว่าลูกไม่ไปโรงเรียน คนเป็นพ่อแม่ก็ตกใจพอแรงแล้ว

ทำไมคำพูดของครูและท่าทีในช่วงเริ่มต้นของการคุย ทำให้ผมรู้สึกวุ่นวายและแม่มีปัญหา บ้านมีปัญหา ทำไมไม่แก้ไขทำไมไม่ดูแล...แทนที่ครูจะซักถามและฟังความเป็นมาเป็นไปก่อน หรือในฐานะของครูที่ปรึกษาก็น่าจะมีทักษะของการพูดคุยปรึกษามากกว่านี้ เพื่อนำเอาสิ่งที่เป็นสาระของการพูดคุยกลับไปย้อนดูเหตุแห่งปัญหา

ที่ติดใจมาก ๆ คือสถานที่พูดคุย ผมรู้สึกว่าครูกำลัง "ประจาน" ผมกับลูกสาวให้นักเรียนคนอื่น ที่เดินมาติดต่องาน ส่งงาน มาหาครู ฯลฯ และครูหรือแม้แต่เด็กฝึกงานคนอื่น ๆ ที่นั่งทำงานหรือเตรียมงานในห้องนั้นได้อินอยู่เกือบตลอดเวลา จนผมรู้สึกอายน

หรือเป็นวิธีเฉพาะของครูบางคนที่ต้องการแสดงตัวอย่าง ให้นักเรียนคนอื่นได้หว่านเกรง

หรือก็คือ "ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน" ตามนโยบายของแก้ปัญหาเด็กเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ต้องการจะ "ช่วย" เสาวชนของเรา

ชูไชย นิจิไตรรัตน์
โครงการก้าวอย่างอง่างเข้าใจ

"เยาวชนร้องแพทยสภา" ให้สถานบริการตรวจเอชไอวีให้เด็กได้

จากกรณีที่พบว่าเยาวชนอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีจำนวนหนึ่งไม่สามารถรับบริการตรวจเลือดหาเชื้อเอชไอวีได้ เพราะไม่ได้ได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองก่อนนั้น

นายจิรภาณุ จินดารธรรม เลขาธิการเครือข่ายเยาวชนด้านเอดส์ประเทศไทย (YouthNet) กล่าวว่า เยาวชนที่ต้องกรตรวจหาเชื้อเอชไอวีโดยมากแล้วไม่กล้าบอกพ่อแม่ว่าจะไปตรวจเลือด ทั้งๆที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก เขามีสิทธิในเนื้อตัวร่างกายของตัวเอง ดังนั้นการที่ต้องไปขอความยินยอมจากผู้ปกครองก่อนไปตรวจเลือดจึงเป็นการขัดแย้งกับพระราชบัญญัติฯ

“เยาวชนควรจะมีสิทธิ หรือผลประโยชน์ของตัวเอง ถ้าตัวเองอยู่ในสถานะเสี่ยงต่อการติดเชื้อ ไม่ว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือเอดส์ นอกจากนี้การรักษาความลับของผู้ใช้บริการถือเป็นเรื่องสำคัญไม่ว่าผู้รับบริการจะอายุเท่าไรก็ตาม ดังนั้นทาง YouthNet จึงได้ยื่นข้อเสนอต่อแพทยสภา เพื่อให้กำหนดระเบียบเรื่องการให้เด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี สามารถตรวจเลือดโดยไม่ต้องขอรับการยินยอมจากผู้ปกครอง” เลขาธิการ YouthNet กล่าว

นายจิรภาณุกล่าวว่า ทาง YouthNet จะระดมความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนจำนวน ๒๐,๐๐๐ คน ทั่วประเทศว่า มีความต้องการอย่างไรต่อประเด็นนี้ และในระยะสั้นจะขอความอนุเคราะห์จากทางแพทยสภาให้จัดเวทีสำหรับเยาวชน เพื่อรับฟังเสียงและข้อเสนอแนะจากเยาวชนในประเด็นดังกล่าวอย่างเร่งด่วน

ด้าน นพ.อำนาจ กุศลนันท์ เลขาธิการแพทยสภา ให้ความเห็นว่า การตรวจเลือดเยาวชนอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี โดยไม่ได้ได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองนั้น ทางแพทยสภาไม่สามารถทำได้เพราะเกี่ยวข้องกับกฎหมายแพ่งและอาญารวมทั้งการแก้ปัญหาในเรื่องนี้คงเป็นไม่ได้ยากเพราะการให้เด็กผู้ผลตรวจเลือดของตัวเองอาจอันตราย เพราะเด็กอาจเข้าใจคลาดเคลื่อนได้

“การแก้ไขเรื่องนี้จะเป็นเรื่องใหญ่ และไม่ใช่ว่าเรื่องง่าย หลายๆ ฝ่ายต้องคุยกัน เช่น ฝ่ายกฎหมาย สภานายความ เป็นต้น” เลขาธิการแพทยสภากล่าว

นายเสงี่ยม บุญจันทร์ เลขาธิการสหภาพพยาบาลฯ ให้สัมภาษณ์ว่า หากเด็กยังไม่บรรลุนิติภาวะ จะใช้อำนาจอะไรไปตรวจเลือดเอง และจะไปมีผลกระทบด้านอื่น เช่น ถ้าตรวจแล้วเป็นเอดส์ไปฆ่าตัวตาย ใครจะรับผิดชอบ การจะแก้ไขเรื่องนี้ก็น่าจะนำเรื่องเข้ามากลั่นกรองทางสภานายความ เพื่อพิจารณากันอย่างรอบคอบ หากทางออกร่วมกัน จะดีไม่เกิดการโต้แย้งหรือฟ้องร้องกันภายหลัง

โครงการก้าวอย่างเข้าใจ

สื่อสังวาส คือ สื่อกลางระหว่างโครงการ "ก้าวอย่างเข้าใจ" กับสื่อมวลชนสาขาต่างๆ เพื่อเผยแพร่ข่าวสารและความคิดเห็นในเรื่องเพศศึกษา โดยมีกำหนดเผยแพร่ทุกวันทั้งที่ ๑ และวันที่ ๑๖ ในแต่ละเดือน

หากสื่อมวลชนท่านใดสนใจรายงานข่าวหรือต้องการข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศและอนามัยเจริญพันธุ์วัยรุ่น หรืองานเพศศึกษาเพิ่มเติม

หรือต้องการดาวน์โหลด "สื่อสังวาส" ในรูปแบบ Word File สามารถเข้าไปดูได้ที่เว็บไซต์ www.teenpath.net

หรือติดต่อเจ้าหน้าที่โครงการฯ คือ สุภาสิณี ๐๘๑-๘๘๑-๘๐๘๘, พรรณธума ๐๘๖-๙๐๕-๖๕๕๙ และกษมา ๐๘๑-๖๖๗-๕๐๖๗

ที่องค์การแพช (PATH) ๑๑/๑ ซอยเพชรบุรี ๑๕ ถนนเพชรบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๑-๗๕๖๑-๕ โทรสาร ๐-๒๖๕๑-๑๗๖๘ อีเมล patbangkok@path.org

* สังวาส (น.) การอยู่ด้วยกัน; การอยู่ร่วมกัน; การร่วมประเวณี (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๒๕)